

Når damene jubilerer: To dagers hetetokt i Eventyrdalen

Den første helgen i juni sto det kvinner både bak og foran. Dameløpet i jubileumsåret ble et skikkelig billøp over to dager, ikke som tradisjonelt: En liten runde i Oslo og omegn.

Tekst og foto: Åshild Johannessen.

Til sammen 20 biler av ulike typer og årgang stilte med kvinnelige sjåførere i alle aldre og størrelser. Noen rene, kvinnelige ekvipasjer, og noen der kartleseren hadde adamseple. Den eldste bilen, en nesten 3 tonner - en 1923 modell RR Silver Ghost, stilte med tre generasjoner på damelaget og gjennomførte med stil!

Løpet strakte seg fra Asker museum til Tempelseter for så å ende på Villa Fridheim ved Krøderen neste dag. Løypa var variert og fin, og ikke visste vi at Drammen og Buskerud har et så kupert terreng med sine fartsdumper og rundkjøringer. Den svingete og bratte oppkjøringen til Tempelseter minnet oss om at ikke alt går på høygir.

I Eggedal så vi lyset, det blå - kunstnerlyset. Under en artig omvisning i Kittelsens hjem, Lauvli, fikk vi (i anledning løpet?) vite mye om Kittelsens kone, Inga. Med 9 barn og hovedansvaret for gård og grunn, var det også hun som ordnet med Theodor's utstillinger i Oslo. Tenkte vi det ikke! Og hun kjørte ikke bil engang!

Vi kjørte forbi Andersnatten og følte oss beriket.

Kvinner må jo også vite hvor mannen gikk for å hente melet, og en lokalhistorisk forening av eldre herrer i Eggedal stilte velvillig opp og demonstrerte hvordan en gammel mølle gjorde nytte på de trakter.

Festmiddagen på Tempelseter var i kvinners ånd, og Ellen Hernæs ble hedret for iver og innsats i klubben gjennom mange år. Også var det premieutdeling. For vi var jo med i en konkurranse, - med kjøreprøver og spørsmål om Kvinner og Klær og barnevogner og alt som hører med. Mari Vangdal vant, for hun visste mest.

Kul-turen fortsatte til Skredsvig-Hagan neste morgen. Chr. Skredsvik, han med "Gutten med Seljefløyten", var ikke bare en fantastisk maler, han var jo også en verner! Og i ren veteranbil-ånd hadde han samlet deler til huset vi fikk besøke. Et stavkirkevindu her, en låvebru der. Skredsviks barnebarn innviet oss i arkitektur og kunst, og vi lot oss inspirere.